

Μάρτιν Λούθερ Κινγκ: «Έχω ένα όνειρο» (I have a dream)

«Έχω ένα όνειρο... Ότι μια μέρα αυτό το έθνος θα ξεσηκωθεί και θα κάνει πράξη το νόημα της φράσης: “Πιστεύουμε ως αυταπόδεικτη την αλήθεια, ότι όλοι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν ίσοι”».

Μάρτιν Λούθερ Κινγκ

Μέχρι τα μέσα του 20ού αιώνα, το μεγαλύτερο μέρος των Αμερικανών δεν το είχε απασχολήσει το γεγονός ότι το 1/3 των κατοίκων των Ηνωμένων Πολιτειών, οι συμπολίτες με μαύρη επιδερμίδα, είχαν αποκλειστεί από τα καλύτερα σχολεία, από τα εστιατόρια και τα δημόσια πάρκα. Ήταν περιορισμένοι στο βάθος των λεωφορείων· δεν μπορούσαν να ψηφίσουν στις σημαντικές εκλογές. Δεν μπορούσαν να νοσηλευτούν σε νοσοκομεία, επειδή «ήταν νοσοκομεία για λευκούς». Όμως, ήταν υποχρεωμένοι να εκτελούν την στρατιωτική τους θητεία σε ιδιαίτερες μονάδες των ενόπλων δυνάμεων των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ανάμεσα σ' αυτούς που είχαν εγκατασταθεί στον Νέο Κόσμο, ήδη από το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, ήταν και οι Κινγκ. Απ' αυτή την οικογένεια γεννήθηκε, «μαύρος», στην Ατλάντα της Γεωργίας ο ηγέτης και καθοδηγητής των μαύρων, ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ...

Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ γεννήθηκε το 1929, μέσα σε μια μικροαστική οικογένεια. Υπήρξε Βαπτιστής ιερέας και ηγέτης του μαζικού κινήματος των Νέγρων της Αμερικής, μέσα από το οποίο οι έγχρωμοι πολίτες των ΗΠΑ διεκδίκησαν δυναμικά τα δικαιώματά τους.

Σε ηλικία 15 ετών ξεκίνησε να φοιτά στο Κολέγιο Μόρχαουζ της Ατλάντα, σε ειδικό πρόγραμμα για ταλαντούχους μαθητές. Στο τελευταίο έτος των σπουδών του εγκατέλειψε το ενδιαφέρον του για την ιατρική και τη νομική και, υπό την έντονη ψυχολογική πίεση του πατέρα του, επέλεξε τη σταδιοδρομία του κληρικού... Τεράστια επίδραση στην ήδη αφυπνισμένη σκέψη του άσκησε η φιλοσοφία της «πολιτικής ανυπακοής» και της «μη βίας» του Μαχάτμα Γκάντι, καθώς και οι θεωρίες των σύγχρονων προτεσταντών θεολόγων.

Η θέση του ήταν αναμφισβήτητα προνομιακή σε σύγκριση με τα άλλα παιδιά των νέγρων. Αλλά, αργά ή γρήγορα θα ερχόταν και γι' αυτόν η στιγμή της αλήθειας, η

οδυνηρή σύγκρουση με την παράλογη πραγματικότητα, η μέρα που κάποιος θα τον ανάγκαζε να σκεφτεί το χρώμα των χεριών του, το χρώμα του προσώπου του, και θα του έλεγε: «Φύγε, είσαι μαύρος». Έτσι το παιδί έμαθε από κοντά τη λέξη που έδειχνε την περιφρόνηση των λευκών για το σκούρο χρώμα της επιδερμίδας. Παρ' όλο που στο σχολείο ήταν από τους καλύτερους μαθητές, είχε αποκλειστεί από τα παιχνίδια των λευκών παιδιών της συνοικίας. Δεν τον ήθελαν στην συντροφιά τους γιατί ήταν «έγχρωμος».

Στο σπίτι του έρχονταν βροχή τα απειλητικά τηλεφωνήματα της Κου Κλουξ Κλαν, της διαβόητης τρομοκρατικής οργάνωσης που ξεφύτρωσε το 1866 στο Παλάσκι του Τενεσί, με σκοπό να διαιωνίσει τη δουλεία των μαύρων.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν συγκατατέθηκαν ποτέ στην απελευθέρωση της μοναδικής αποικίας τους: Του λαού των μαύρων. Το κίνημα διαμαρτυρίας των νέγρων εμφανίζεται από την αρχή της ανεξαρτησίας των Ηνωμένων Πολιτειών και οι εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις των μαύρων διαδέχονται η μία την άλλη.

Ο Κινγκ αφιερώθηκε στην κοινωνική δράση και προτίμησε να δράσει στον Νότο. Έτσι έγινε ένας λαμπρός διανοούμενος. Στα 25 χρόνια του ο Λούθερ Κινγκ ήταν καλός ιεροκήρυκας. Όταν αποφάσισε να πάει στο Μοντγκόμερι, γνώριζε ότι διάλεγε το χειρότερο άντρο του ρατσισμού σ' όλο τον Νότο. Οι νέγροι δεν είχαν δικαίωμα ψήφου, τα παιδιά τους φοιτούσαν σε ξεχωριστά σχολεία, ήταν θύματα της αστυνομικής θηριωδίας. Μία από τις πιο μισητές μορφές διαχωρισμού μεταξύ λευκών-μαύρων στον Νότο ήταν εκείνη που ασκήθηκε από την εταιρία που εκμεταλλεύονταν τη συγκοινωνία της πρωτεύουσας της Αλαμπάμα. Η πελατεία της ήταν σχεδόν όλοι νέγροι. Οι οδηγοί μεταχειρίζονταν τους νέγρους σαν εμπορεύματα. Τους έβριζαν «αράπηδες», «τράγους». Ήταν το καθημερινό ταξίδι της ντροπής. Έδιναν την θέση τους στους λευκούς. Η εντολή πραγματοποιούνταν συνήθως χωρίς κουβέντα. Μια μέρα του 1955, μια ήσυχη νέγρα, η Ρόζα Πάρκς, δεν κουνήθηκε μετά την εντολή του οδηγού. Ο οδηγός σταμάτησε το λεωφορείο και φώναξε 2 αστυνομικούς οι οποίοι και τη συνέλαβαν. Το γκέτο «πήρε φωτιά» από την είδηση της συλλήψεως. Ένας στέλεχος της N.A.A.C.P. (Εθνικής Επιτροπής Υπεράσπισης των Μαύρων) έριξε την ιδέα για 24ωρο μποϊκοτάζ: «Μην παίρνετε το λεωφορείο· μια νέγρα πήγε φυλακή, γιατί αρνήθηκε να δώσει την θέση της στους λευκούς». Η κίνηση πέτυχε. Παρά τις απειλές και τις επιθέσεις ρατσιστών και αστυνομίας άντεξε 13 μήνες και πέτυχε την κατάργηση του φυλετικού διαχωρισμού στις θέσεις των λεωφορείων. Αυτή η πρώτη νίκη των Αφροαμερικανών αποτέλεσε ουσιαστικά τη γέννηση του «Κινήματος για τα

Πολιτικά Δικαιώματα». Η επιτυχία αξιοποιήθηκε, αποφασίσθηκε να δημιουργηθεί η Ένωση Βελτιώσεως του Μοντγκόμερι με επικεφαλής αυτόν που ασκούσε τη μεγαλύτερη επιρροή εκεί: Τον Κινγκ.

Στις 28 Αυγούστου του 1963, ηγήθηκε μιας μαζικότατης ειρηνικής συγκέντρωσης διαμαρτυρίας στην Ουάσιγκτον, γύρω από το μνημείο του Λίνκολν. Στη διάρκεια αυτής της εκδήλωσης εκφώνησε ένα θυελλώδη λόγο, που συγκλόνισε με τον παλμό του χιλιάδες διαδηλωτές και ο οποίος χαρακτηρίστηκε από πολλούς ένας απ' τους πιο εμπνευσμένους πολιτικούς λόγους όλων των εποχών. Ο λόγος αυτός, αποτελεί έναν ύμνο για την ελευθερία, την ισότητα και την αδελφοσύνη των ανθρώπων.

Ο Κινγκ ήταν ένθερμος υποστηρικτής της τακτικής της μη βίας και το 1964 του απονεμήθηκε το βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη. Ήταν από τους μεγαλύτερους οραματιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι θέσεις του ήταν ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ, ένας πόλεμος που αντλούσε χρήματα και πόρους, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σε υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας, στον αγώνα κατά της φτώχειας.

Όμως και ύστερα από το Νόμπελ, ο Κινγκ δεν αναπαύθηκε στις δάφνες του. Το νέο πεδίο δράσεως ήταν το Ντάλας. Εγκαταστάθηκε στην Σέλμα, όπου το περιβάλλον ήταν από τα πιο εχθρικά. Το γεγονός ότι είχε βραβευτεί με Νόμπελ δεν αναχαίτιζε τους ρατσιστές, αντίθετα τους ερέθιζε περισσότερο για την έναρξη επιθέσεων εναντίον του. Τον Φεβρουάριο του 1965, ο Κινγκ, θα βρεθεί στο κελί της φυλακής της Σέλμα. Είναι τότε που θα έρθει να του συμπαρασταθεί ο Μάλκολμ Χ, λίγες μέρες πριν από τη δική του δολοφονία.

Η εξέγερση των μαύρων στο γκέτο Γουάτς στο Λος Αντζελες τον Αύγουστο του 1965 βρίσκει τον Κινγκ σε μια φάση αναθεώρησης της στρατηγικής του. Ο πολιτικός του λόγος γίνεται σκληρότερος από κάθε άλλη φορά: *«Στα ταξίδια μου στο Βορρά ήρθα αντιμέτωπος με το τραγικό γεγονός ότι σχεδόν σε καμιά μεγάλη πόλη δεν υπάρχει δήμαρχος που να διαθέτει πολιτική γραμμή, κατανόηση και πολύ περισσότερο συμπάθεια για τα θέματα των πολιτικών δικαιωμάτων. Οι ελπίδες μας για μια εκούσια κατανόηση υπήρξαν μια χίμαιρα. Το μόνο που συνάντησα ήταν τύφλωση, βραδύνοια και σκληρότητα. Ολα αυτά μπορούν να αλλάξουν μόνο με ένα δυναμικό κίνημα».*

Το 1966 έφτασε στο Σικάγο. Ο Κινγκ μπήκε στην πιο ρατσιστική συνοικία του Σικάγου. Εκεί βοήθησε τους νέγρους οδοκαθαριστές που πληρώνονταν λιγότερο

από τους λευκούς συναδέλφους τους, μετά από συμπλοκή με μια φάλαγγα διαδηλωτών.

Στο τέλος του 1967 ο Κινγκ προετοιμάζει την πιο επιθετική πολιτική του εκστρατεία, την «Καμπάνια του φτωχού λαού»: *«Οι απόβλητοι της χώρας μας -οι φτωχοί λευκοί και οι φτωχοί μαύροι- ζουν σε μια απάνθρωπα άδικη κοινωνία. Πρέπει να οργανώσουν μια επανάσταση ενάντια σ' αυτή την αδικία, όχι ενάντια στη ζωή των συμπολιτών τους, αλλά ενάντια στις δομές εκείνες που επιβάλλουν την άρνηση της κοινωνίας να άρει το άγος της φτώχειας».*

Ο Κινγκ διατρέχει τη χώρα για να συγκεντρώσει τον «πολυφυλετικό στρατό των φτωχών». Το σύνθημα της μη βίας αντικαθίσταται από την πολιτική της μαζικής ανυπακοής: *«Η μη βίαιη διαμαρτυρία πρέπει τώρα να ωριμάσει σε ένα νέο επίπεδο, έτσι ώστε να ανταποκριθεί στην ανυπομονησία των μαύρων και τη σκληρή αντίσταση των λευκών. Αυτό το υψηλότερο επίπεδο είναι η μαζική πολιτική ανυπακοή».*

Ο Τύπος επιτίθεται πλέον σύσσωμος στον «εξτρεμιστή». Το περιοδικό «Ρίντερς Ντάιτζεστ» προειδοποιεί για την «ένοπλη εξέγερση» που υποτίθεται ότι προπαγανδίζει ο Κινγκ.

Στις 4 Απριλίου 1968, ο Κινγκ δολοφονείται στο μπαλκόνι του ξενοδοχείου του στο Μέμφις από ελεύθερο σκοπευτή. Πεθαίνει στο νοσοκομείο Σεντ Τζόζεφς. Αργότερα θα συλληφθεί και θα καταδικαστεί για τη δολοφονία ο Τζέιμς Ερλ Ρέι.

Πηγές

tripod.com | e-zine.gr | asante.gr | eyploia.gr